Ч. 17. Второк 4 лютого (22) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Революция в Портуґалії.

Заколот, який вже від довшого часу панував в Портуґалії і єї столици Лісбоні, довів в суботу по полудни до катастрофи, котрої жертвою стали ся король Дон Карльос і наслідник престола Людвик Филип. Замаху доконано, як сказано, ще в суботу, але власти портуґальскі здержали всі телеґрами і вість наспіла аж вчера. Для докладнійшого зрозуміня слідуючих депеш треба тут додати, що король з родиною перебували від довшого часу в своїй палаті Вілля Віціоза, місточку положенім в провінциї Алементеґо в повіті Евора. В пятницю повідомив король правительство, що хоче в суботу вернути до Лісбони а тоді полиция повідомила маршалка королівского двору Рандольфа, що викрила якийсь заговір і радить, щоби король і его родина не вертали до столиці, о чім нехай повідомить короля. На то сказав маршалок, що ціла королівска родина єсть дуже зденервована і він не може того сказати королеви, бо то викликало би дуже прикрі наслідки. Король, не повідомлений о нічім, вибрав ся до столиці, а полиция не знаючи, коли король приїде, не поробила ніяких мір осторожности і длятого стало ся, що коли родина королівска сіла на двірци до отвертого повоза, убийники могли его спокійно обступити і стріляти з пятистрільних карабінів, які мали сховані під плащами. В слідуючім подаємо телеґрами, які вчера наспіли:

Лісбона. Король з королевою, наслідником престола і інфантом Мануелем вертав в отвертім повозі з Вілля Віціоза до Лісбони. О 5 год. по полудни, коли повіз скручував з площі Торговлі в ул. Арсенальску, громада мужчин узброєних в р петиєрові карабіни, почала стріляти до короля і наслідника престола. Король поцілений трома кулями в карк, плечі і шию, згинув на місци вна слідок прірваня бючки. Наслідник престола, поцілений трома кулями в голову і груди, тяжко ранений. Рани інфанта Мануеля (молодшого сина) на рамени і в щоці не суть небезпечні. Королева не зранена. Королівску родину перевезено до арсеналу, де наслідник престола небавком помер. Одного з виновників замаху убив прибочний офіцир короля, другого убив полициян, третого арештовано і він мабуть сам відобрав собі житє у вязници. Хто суть виновники замаху, того доси не стверджено; один має бути Француз, другий Іспанець. Королева і інфант Мануель вернули о 7 год. до палати.

Лісбона. Король, королева, наслідник престола і інфант Мануель їхали в хвили замаху разом в однім повозі. Коли роздали ся вистріли, королева піднесла ся, аби заслонити наслідника престола. Тіло короля Карльоса і наслідника престола перевезено в двох замкнених повозах о годині 9 вечером під охороною войсковою до королівскої палати. Як зачувати, один з убийників має бути Іспанцем, називає ся і Кордово і єсть сином звістного анархіста. По замаху перевезено до арсеналу вже лиш трупа короля; наслідник престола давав ще знаки житя, але вскорі закінчив житє.

Лісбона. Площу перед арсеналом, ратуш і банк портуґальский обсадило войско. Вість розійшла ся блискавицею по місті. Всі склепи сейчас замкнено. Заволодів всюди переполох і заколот.

Лісбона. Число увязнених, містячих ся в кріпости і вязницях, єсть значне. Вчера переводжено дальші арештованя. Полиция арештувала кількох людий, при котрих найдено бомби. Ходить поголоска, що войско єсть втягнене до заговору. Зачувати, що бувший міністер Альпоя з'обовязав ся словом чести не видалювати ся із свого мешканя. Бувший посол, офіцир маринарки Фуртадо, єсть між увязненими. Крім того увязнено також кількох провідників републиканьских.

17)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

Я взяв отже нашого пса з собою і віддав его старому Шерманови при ул. Пінчін та заплатив ему пів ґвінеї. В Кембервіль застав я панну Мо стан трохи змучену по пригодах минувшої ночи, але она була дуже цікава на нові вісти. Я розповів дамам все, що ми зробили, але найстрашнійші подрібности замовчав. Так згадав я про смерть Шольта, але не розповідав докладно, в який спосіб він згинув. А все таки лишило ся ще досить такого, чому они не могли досить начудувати ся та надивувати ся.

— Ціла повість — відозвала ся пані Форестр. — Дама позбавлена в мантійский спосіб свого права, скарб вартости пів міліона, чорний людоїд і злодюга з деревляною ногою. Оба послідні заступають місце огненного змия, що стереже скарбу, або недоброго ґрафа.

— І два вандрівні лицарі яко освободителі — додала панна Морстан, усьміхаючись ввічливо до мене.

— Алеж Марі, як ви можете бути так спокійною? Преці ціла ваша судьба зависить від щасливого кінця справи. Подумайте лиш собі, що то значить бути богатою і мати цілий сьвіт у своїх ніг.

З внутрішною радостию побачив я, що сей принадний вигляд не позбавив єї зовсім спокою. Она лиш підняла в гору свою благородну голову, мов би розходило ся о щось, що єї мало обходить.

— Мені лиш жаль бідного Тадія Шольто — сказала она. — Він від самого початку показав ся такий добрий і честний і мені здає ся, що єсть нашим обовязком увільнити его від вповні безосновного, страшного обжалованя.

Аж під вечер вийшов я з Кембервіль і зробило ся було вже зовсім темно, коли я вернув до нашого дому. Книжка і люлька мого товариша лежали коло его крісла, але він сам десь був щез.

— Пан Гольмс мабуть десь вийшов? — спитав я паню Гудзон, котра увійшла, щоби позамикати віконниці.

— Ні, пане доктор, він єсть в своїй комнаті. Знаєте — говорила она придушеним голосом — я чогось дуже побоюю ся о него.

— А тож чому?

— Бо то видите, пане доктор, він якийсь такий дивний. Коли вас не було, то він все лиш ходив по комнаті, аж мені самій вже закрутила ся голова від того безнастанного ходженя наді мною. Відтак чула я, як він говорив сам до себе, а кілька разів задзонив дзвінок від дверий, вибігав він зараз на сходи і питав: Що там, пані Гудзон? Тепер сидить він в своїй комнаті, але замкнув двері на ключ, але я чую знову, як він там походжає. Коби лиш не занедужав, пане доктор. Я хотіла сказати ему щось про успокоюючий лік, але він подивив ся на мене такими очима, що й сама не знаю, як я вийшла з комнати.

— Ви непокоїте ся без причини, пані Гудзон, — відповів я. — Я вже нераз видів его такого. Єму влізла тепер в голову якась справа, котра не дає ему спокою.

Я старав ся удавати перед нашою доброю господинею спокійного, але мені самому було то неприятно, коли я через цілу ніч мусів від часу до часу слухати глухого ступаня его кроків. Я знав аж надто добре, як его живий дух обурює ся против того примусового безділя.

При сніданю виглядав він дуже спрацьований а мале пятно на его лици червоніло ся від горячки.

— Зруйнуєте себе, друже — запримітив я. — Навіть і в ночи не даєте собі спокою.

— Я не міг спати. Тота проклята загадка мучить мене. Можна би сказати ся, чоловікови стане в дорозі така нужденна перешкода а все инше вже цоборене. Знаю людий, знаю лодку, знаю все а не можу дістати ніякої звістки. Я порушив це й инші сили, ужив всіх средств, які мав до розпорядимости. Перешукано цілу ріку по обох боках — але надармо; та й пані Смайс не дістала ніякої звістки про свого мужа. Готово ще на таке вийти, що они зробили діру в судні і его затопили. Але й се припущене не дасть ся оправдати.

— А може пані Смайс навела нас на фальшивий слід?

— То ні, я гадаю, що того не потребуємо брати на увагу. Єсть дійстно парова лодка, котра, о скілько я розвідав, відповідає єї описови.

Лісбона. Загально панує тут пересьвідчене, що замаху допустили ся заговірники войскові. Нема сумніву, що відограли при тім визначну ролю також і анархісти, але всьо вказує на войсковий заговор. Вже перед кількома днями відобрано оружие двом полкам в Лісбонї, але також инші полки узнано непевними.

Лісбона. Маршалок королївского двора Рандольфо, одержавши в Вілля Вікоза вість о замаху на короля, відобрав собі житє.

Лісбона. Урядова часопись оповіщує королївске розпоряджене, заряджуюче загальну чотиромісячну жалобу. Театри мають бути замкнені 8 днів. Богатше населене прибрало жалобу. Тіло короля і наслідника престола забальсамовано. День похорону ще не означено. Рада міністрів відбула вчера засїдане для проголошеня інфанта королем Мануелем II. Новий король носить руку на перевязці; каже, що не чує болю. Поведене інфанта Мануеля по замаху було спокійне і достойне. Королева мати Амалія приймала передвчера вечером провідників партиї консервативної Пінту і ґенерала Піментеля та провідника партиї националїстів бар. Прентіяндос, відтак відбула довшу нараду з президентом міністрів Франко. Поліция веде енерґічно слїдство в справі замаху, задержуючи з найбільшій тайні назвища виновників замаху. — Стан здоровля короля Мануеля вдоволяючий. Рана єго не дає причини до побоюваня. Богато осіб прибуло де королївскої палати для зложеня кондоленциї. Члени дипльоматичного тїла прибули ще в ночи до палати і полишили ся там. З усїх сторін Портуґалїї надходять кондоленцийні депеші. В цїлім краю панує обурене з причини замаху. Всї політики з партиї монархістів, як ліберали так і консерватисти, цїлковито годять ся на те, що монархія має бути на дальше удержана.

Мадрид. Іспаньский міністер справ заграничних одержав вість о таких подробицях замаху в Лісбонї: Всїх убийників було шістьох. Всї були уоружені карабінами і револьверами. Політичні аґітатори, вороги правительства, підплатили їх. Між убитими єсть один Француз; мав він при собі мошонку, наповнену золотом, яке було здаєть ся заплатою за довершене убийства. Також на президента міністрів Франко був уложений заговір. Републиканцї заповідали на суботу поважні демонстрациї, але нї хто не надіяв ся, що лучить ся така страшна подія

Париж. В тутешній амбасадї портуґальскій заявлено дневникарским кореспондентам, що після всякої імовірности убийники мали намір позбавити житя також королеву і інфанта Мануеля, аби в той спосіб викликати загальний заколот і проголошене републики.

Берлин. З Лісбони доносять: Замаху довершено на дуже оживленій площи і длятого заговірники не звертали на себе уваги. Були одіті в сїрі плащі, під котрими мали укриті карабіни. Коли над'їхав повіз з королївскою родиною, добули нагле карабінів і почали стріляти.

Париж. Після приватних вістий з Лісбони, королева, засланяючи наслїдника престола, була пострілена в рамя. Правительство приказало поліциї пильнувати не лише републиканців, але також сторонників дон Міґуеля браґанцкого. Президент кабінету Франко видав вчера рано проклямацию в справі замаху на короля і о вступленю на престол Мануеля. Висші достойники войскові і цивільні зложили вже присягу в руки короля Мануеля; відбуло ся також заприсяжене всїх войскових корпусів. Король затвердив повновласть кабінету Франка. Більша часть населення роз'ярена і обурена на заговірників.

Мадрид. Imparcial довідує ся, що поліция лісбоньска одержала поручене великої ваги і що войска сконсиґновані.

Новинки.

Львів, дня 3-го лютого 1908.

— Відзначеня. Є. В. Цїсар надав референтови краєвих справ ветеринарийних у Львові, Фр. Поніцкому, кавалєрский хрест ордера Франц Йосифа.

— Іменованя. П. Міністер торговлї іменував контрольорів почтових: Володим. Боґуша, Вікт. Вечорка і Оск. Вівера у Львові старшими контрольорами почтовими у Львові, Волод. Рутковского в Коломиї старш. контрольором почт. в Нов. Санчи; Салам. Волькенберґа ад'юнктом почтовим у Львові.

— Нічна такса аптична. Розпоряджене Міністерства справ внутрішних з дня 28 січня що до такси ліків австрийскої фармакопеї постановляє, що в будучности дозволено побирати за ліки, приладжені в часї від 10 год. вечером до 6 год. рано додаткову таксу в сумі 50 сотиків. Від тої такси вільні однак рецепти, на котрих лікар напише E. N. (expeditio nocturna — нічне видане). Розпоряджене то видано не так в цїли, щоби признати аптикам справедливу винагороду за томлячу нічну службу, як радше, щоби охоронити їх від непотрібного а часто навіть злобного напастованя в ночи. Длятого також рецепти дїйстно пильні і яко такі лікарем означені, суть вільні від нічної такси.

— В Станиславові відбудуть ся в четвер дня 13 лютого с. р. в сали міского касина великі вечерниці з танцями, з котрих дохід призначений на „Захоронку“ і „Селяньску бурсу“. Хто ще не одержав запрошеня, зволить зголосити ся письменно на адресу: Ф. І. Олесницкий, правник в Станиславові ул. Галицка 91. Датки на бурсу і захоронку приймає скарбник комітету, проф. руської ґімназиї Д. Джердж. Вступ на вечерниці від особи 4 К, для родини з 3 осіб 10 К. Білет академічний 1 корона.

— Самоубийства. В реальности при улици Крашевского ч. 25 відобрав собі житє вистрілом з револьвера 68-лїтний Тит Крафт, емер. підполковник. Причиною самоубийства мала бути невилїчима хороба. — На дорозї в Руднї коло Львова відобрав собі онодги житє якийсь мужчина в віцї около 50 літ, незвістного назвища і походженя. Самоубийник, на лици трохи рабий з короткою бородою, мав на собі нове чорне канґурове футро з ковнїрем з кримских баранків, також нову шапку і нові пішуровані черевики. Кажуть, що він приїхав до Рудна зелїзницею з Перемишля.

— Дрібні вісти. Льосоване облїґаций галицких позичок краєвих відбуло ся дня 1 лютого; виплата в повній вартости відбуде ся дня 1 мая в касї краєвій. — П. Йос. Романьскому вкрадено онодги у філії віденьского банку союзного боброву шапку вартости 20 К, а п. Теклї Топповій вкрадено на галицкій улици порятес з 12 коронами, наполеоньским дукатом і срібною папскою монетою представляючого сьв. Петра і Павла. — В Берлинї запанувала тепер така страшна інфлюенца, що не эдужає від неї майже пів міліона людий, значить ся четверта часть жителів міста. Так само запанувала сильна інфлюєнца в Кольонїї де навіть було дуже богато случаїв смерти від сеї хороби.— По леду через озеро Боденьске пустив ся онодги самоїздом фабрикант машин з Констанциї і мимо того, що лід під ним угинав ся і пукав, переїхав аж на другий бік до Аленбах. Коли хотів назад вертати, власти місцеві вже єму не позволили. —

— А може поплила горі рікою?

— Та й о тім я вже думав і вислав своїх післанців до Річмонд, щоби они там розвідували ся. Коли нині не наспіє ніяка вість, то я завтра сам виберу ся шукати за тими людьми за лодкою. Але чей ще перед тим дістанемо якусь звістку.

Однак не надходила ніяка вість. Ми не довідали ся нічогісенько анї через Віґінса анї з иншого боку. В ґазетах обговорювано сумну подію в Норвуд на всїлякий спосіб. По найбільшій части виступали ґазети ворожо против нещасливого Тадія Шольта. Але щось нового не довідали ся ми з них крім того, що найблизшого дня відбуде ся судова розправа. Вечером пішов я до Кембервіль, щоби повідомити дами о нашій неудачі а коли я вернув, застав Гольмса пригнобленого і надутого; говорив лиш дуже мало і займав ся якоюсь трудною хеміч ною анализою. Як зачав розгрівати якісь реторти та гонити якусь пару, то наробив такого смердячого диму, що я аж мусїв з комнати втікати. Вже розвиднювало ся а я все ще чув, як він там порав ся зі своїми ретортами і фляшками; очевидно робив все ще тоті якісь смердячі досьвіди.

Коли я досьвіта нараз пробудив ся, побачив я на своє превелике диво Гольмса в моряцкім одїню коло моєї постелї. Він мав на собі грубу вовняну блюзу і грубий червоний шаль довкола шиї.

— Піду долї рікою, Ватзоне. Я вже розважив собі й сяк і так і не виджу ніякого иншого виходу. Треба на всякий случай зробити пробу.

— То можу чей піти з вами? — спитав я.

— Нї. Ви менї більше поможете, коли тут лишите ся яко мій заступник. Я виходжу дуже нерадо, бо може легко бути, що в протягу дня наспіє якась вість, хоч Віґінс вчера був так дуже знеохочений. Прошу вас, отворіть всї дописи і телєґрами і дїлайте після свого погляду, коли наспіє щось нового. Чи можу на вас спустити ся?

— Розуміє ся?

— Бою ся, що не буде можливо, щоби ви менї написали, бо сам не можу сказати, куди. Коли добре піде, то може не довго забарю ся. Щось мушу конче розвідати, заким верну.

Аж до тої пори, коли ми звичайно снїдали, не чув я нїчо про него. Тимчасом знайшов я в „Штандардї“ нову статейку о сїй справі слїдуючого змісту:

„Сумна подія в Норвудї показує ся більше запутаною і загадочнїйшою, як то ми первістно думали. Новійші досліди показали, що Тадій Шольто нічого в сїй справі не виноватий. Єго, як і господиню, паню Бернстон випущено вчера вечером на волю. Кажуть однак, що поліция впала вже на слїд дїйстного злочинця. Ательні Джонс із Скотлєнд Ярд*) займає ся тою справою зі звістною ревностию і бистроумностию. Сподївають ся кождої хвилї дальших арештовань“.

Отже друг Шольто на всякий случай вже забезпечений — подумав я собі — а то дуже добре стало ся. Цікавий я, як має ся дїло з новими слїдами; то майже виглядає на звичайну балаканину, кілько разів поліция має зробити яку дурницю. Я хотів як раз покласти на бік ґазету, коли впала менї в очи слїдуюча оповістка:

Пропавший. Лодкар Мардокей Смайс і єго син Джім виплили минувшого вівтірка около третої години рано із Смайсової верфти на паровій лодці „Аврора“, чорній, з двома червоними смугами; комин чорний, з білою обручкою. Хто би умів сказати, де перебуває згаданий Мардокей Смайс і „Аврора“ або самій пани Смайс або на ул. Пекарскій ч. 222 б, дістане пять фунтів штерлїнґів нагороди.

То очевидно казав Гольмс помістити; адреса в Пекарскій улици була найлїпшим на то доказом. Спосіб сей здавав ся менї дуже зручний, бо втїкачі могли читати оповістку і не видїти в нїй більше нічого, як лиш природну обаву жінки о свого пропавшого мужа.

(Дальше буде).

*) Кватира льондоньскої тайної поліциї.

Полиция арештувала вчера в полудне Мартина Кота рядового з 30 баталїону стрільцїв, котрий в бійцї з жидами пробив одного противника багнетом. — В копальни вугля в удїльній державі Вірджінія настав онногди вибух ґазів, в наслїдок чого 11 робітників згинуло на місци.

— Напад на проф. Пекарского в Коломиї. Як справджено, на проф. Пекарского в Коломиї допустили ся не ученики ґімназияльні, але три инші особи а покалїчення его суть дуже легкі. Для пояснення мусимо тут додати, що онногди розійшла ся була чутка мов би то на проф. Пекарского напали в ночи, коли вертав домів, ученики ґімназияльні і з мести, що їх остро склясифікував, так тяжко побили, що він аж помер.

— Нещасливі пригоди. У Вільцї кунинськiй, жовківского повіта, впав онногди спячий на печи півторалїтний син тамошного селянина Івана Рапа до стоячого на кухни горшка з кипятком і зварив ся на смерть. — Никифора Кутного, котрому в пронятиньскім лїсї спадаюче дерево здерло з голови шкіру з волосем довгу на 25 центиметрів а при тім зробило глубоку рану, есть надія уратувати від смерти.

— Порадив собі. Дня 29. січня вертав вечером з Тернополя до Глубічка великого Андрій Барабух з кількома товаришами і вступив по дорозї до коршми а що то був день виплати за цїлий місяць роботи при зелїзници, то взаїмно честували ся. Лиш Барабух не „платив" нїчого а домагав ся, щоби Іван Когут его честував. Коли около 9 год. вечером вийшли з коршми, Барабух пішов слїдом за Когутом, а коли побачив его самого, накинув ему на голову свою свиту і зажадав, щоби він дав ему свої гроші, які ще мае. Когут, нападений несподївано, стратив був на хвилю притомність, але коли почув, що напастник сягае ему до кишенї по гроші, зачав боронити ся і подер Барабухови лице. Видячи однак, що не дасть собі з сильнїйшим ради, удав непритомного і дав собі виймити гроші з кишенї, але підчас тої роботи відрізав тихцем напастникови кусень поли від его кожуха. Маючи такий знаменитий доказ рабунку в руках, пішов він до місцевої жандармериї, котра по ревізиї в кількох хатах знайшла у Барабуха так назначений кожух і арештувала его та відставила до суду в Тернополи.

† Померли: Мария Бартошевска, матїр о. Ів. Бартошевского, члена львівскої консисториї і професора львівского університету, дня 29 січня в 88 році житя. — Володислав Шийковский, властитель друкарнї, помер дня 1 с. м. в 67 році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подае до відомости: В цїли уможливлення публицї безпосередного зіткнення ся з ц. к. зарядом зелїзничим і устного представлення своїх желань і жалоб, як також засягнення информаций в справах комерцияльних і тарифових, відносячих ся до перевозу на шляхах ц. к. зелїзниць державних, об'їзджати делеґати будуть ц. к. Дирекциї зелїзничої більші стациї в цїли устного порозуміня ся з интересентами.

Делеґати ті будуть принимати інтересентів з понизше поданих місцевостях в бюрі в Сколю дня 4, м Комарні-Бучали 10, в Турцї над Стрием 14, в Раві рускій 18, в Сокали 25 лютого; в Перемишли в днях 8 марта і 5 мая, в Бродах 10 марта і 12 мая, в Підволочисках 17 марта і 19 мая, в Тернополи 24 марта і 26 мая, в Дрогобичи дня 31 марта; в Стрию дня 7 цьвітня і в Самборі дня 14 цьвітня с. р.

Телеґрами.

Краків 3 лютого. Полиция відставила до карного суду Лїхоту, слугу філїї австро-угорского банку, під закидом крадежі 45.000 К. Возьного Ямрозїка випущеного на волю. Полиция слїдить за Йосифом Фроем здогадочним спільником Лїхоти.

Мадрид 3 лютого. Часопись „El Mundo" поміщуе вість, що в Опорто проголошено републику. В офіцияльних кругах полїтичних вісти тої апі не потверджують анї не заперечують.

Мадрид 3 лютого. Король Альфонс, котрий вернув з Севілї, навідав ся до ґрафинї Парижа і зложив їй кондоленцию.

Лїсбона 3 лютого. Королева Амалїя перебула цїлу ніч при тїлах короля і наслїдника престола. Послїдні слова умираючого короля звернені були до королевої.

Лїсбона 3 лютого. Тїла короля і наслїдника престола будуть виставлені на публичний вид. Похоронне торжество відбуде ся імовірно дня 10. лютого.

Лїсбона 3 лютого. Рада державна і рада міністрів зібрали ся в палатї в цїли зложення присяги на руки короля Мануеля II. — Зачувати, що Жозе Альпоя втїк з Лїсбони до Салямапки.

Лїсбона 3 лютого. Головний виновник замаху не жие. Він був узброєний в карабін. Називав ся Мануель Буіка, мав лїт 30, був давнїйше підофіцером 7 п. кавалериї, відтак учителем народним в Віняес а від 8 лїт учителем в Лїсбонї. Оба инші участники замаху, як здае ся, суть також Портуґальцями.

Лїсбона 3 лютого. Надзвичайне видане урядової ґазети оголошуе слїдуючу проклямацию короля Мануеля II.:

„Нечуваний злочин наповняе горем мое серце яко сина і брата. Знаю, що нарід сочувствуе мому горю і з обуренем звертае ся против страшного злочину, котрий есть безпримірний в історії. На основі конституциї есьм покликаний кермувати судьбою королївства. Відповідно до того зверну всї мої змагання для добра вітчини і буду старати ся заслужити собі на любов народу портуґальского. Присягаю берегти релїґію католицку і ненарушимість королївства і держатись конституциї. Заявляю також, що задумую задержати теперішний кабінет.

Лїсбона 1 лютого 1908. Мануель II."

Проклямацию контрасиґнували всї міністри.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: 8·40*, 2·31*, 8·55, 1·30, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, 2·16, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, 2·20 5·15, 10·12*.
З Черновець: 12·20*, 5·55*, 8·05, 2·25, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: 7·05*, 12·45*, 3·45*, 8·25, 8·40, 2·45, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, 2·17, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, 2·32, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: 2·51*, 6·10, 9·20, 1·53, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·20*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).